

og gebyrerne skal godkendes af miljø- og energiministeren (Miljøstyrelsen efter bemyndigelse).

Aftaleparterne forudsætter, at der skal ske indberetning direkte til Dansk Retursystem A/S på butiksniveau af producenternes/importørernes salg af og returmængder af emballager til øl og læskedrikke. Udkastet til bekendtgørelse vil indeholde krav om, at indberetning af salgstal skal ske til en revisor, således som forslaget åbner mulighed for. Der vil blive fastsat nærmere regler om revisors videregivelse af sådanne oplysninger til Dansk Retursystem A/S, som måtte være nødvendigt for selskabets administration, herunder at oplysningerne kun må videregives i aggregeret form. I de regler om indsendelse af eller videregivelse af oplysninger fra revisor til Dansk Retursystem A/S, som vil blive fastsat, vil det således blive sikret, at der ikke tilgår selskabet forretningsfølsomme oplysninger om salg mv., der kunne misbruges.

Aftalen forudsætter, at der skal anvendes ens pantstørrelser i alle led (producent/importør, butik og forbruger), og at pantsatsen skal følge de til enhver tid gældende aftaler herom mellem bryggerierne. I modsætning hertil agter ministeren med hjemmel i den gældende § 9, stk. 2, nr. 1, at fastsætte bindende pantsatser. De pantsatser, som hidtil har været aftalt i brancheforeningerne for øl og læskedrikproducenterne og som er blevet fulgt, har sikret en indsamlingsprocent for emballager til øl og læskedrikke tæt ved 100. På den baggrund har ministeren over for brancheforeningerne givet tilsagn om, at pantsatserne vil blive fastsat efter indstilling fra foreningerne. På baggrund af de hidtidige gode erfaringer med pantadministrationen kan det forventes, at myndighederne vil følge indstillingen fra foreningerne, med mindre særlige forhold taler imod.

Det bemærkes, at aftalen om Dansk Retursystem af aftaleparterne den 19. juni 2000 er anmeldt til Konkurrencestyrelsen med anmodning om, at aftalen fritages fra forbudet mod indgåelse af konkurrencebegrænsende aftaler i konkurrencelovens § 6, stk. 1, jf. § 8, stk. 1.

3. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Loven er overvejende udformet som en bemyndigelseslov. Lovforslaget har dermed i sig selv ikke miljømæssige konsekvenser.

Med hensyn til den påtænkte regulering af pant- og retursystemet for emballager til øl og læskedrikke kan anføres følgende:

Indsamlingsprocenten for genpåfyldelige emballager til øl og sodavand er allerede i dag tæt ved 100. Det forventes ikke, at de regler, ministeren fastsætter

med hjemmel i loven for så vidt angår det eksisterende pant og retursystem, umiddelbart får nogen miljømæssige konsekvenser. Loven giver dog hjemmel til at honorere detailhandelen for deres arbejdsindsats i forbindelse med rensortering af flaskerne. Den kritik af - og i enkelte tilfælde manglende opbakning bag systemet, som handelen i de senere år har udvist med henvisning til det stigende besvær med håndtering af de forholdsvis mange varianter af PET-flasker, må således forventes at ophøre. Dermed sikrer loven mulighed for en stabil opretholdelse af systemets miljømæssige resultater i årene fremover.

Med loven er der samtidig hjemmel til at iværksætte en effektiv indsamlingsordning for engangsemballager med henblik på at kunne tage højde for eventuelle ændringer af lovgivningen, der måtte medføre, at engangsemballage til øl og læskedrikke generelt bliver tilladt.

Et pant- og retursystem for genpåfyldelige emballager kan i høj grad fungere på markedsvilkår uden omfattende regulering på tilfredsstillende miljømæssige vilkår. Det skyldes, at systemet hviler på det princip, at de genpåfyldelige flasker i realiteten udlejes af bryggerierne for pantbeløbet. Pantbeløbet er på niveau med emballagens pris i nyindkøb. De tomme flasker har altså en reel værdi for bryggerierne. Der er derfor et klart incitament for udbyderne til at tage emballagerne retur og til at bidrage til, at pant- og retursystemet i hele kæden fungerer så effektivt som muligt.

Det samme er ikke nødvendigvis tilfældet for et retursystem for engangsemballager. En brugt engangsemballage er et affaldsprodukt, som tilhører forbrugeren og som denne skiller sig af med, og den repræsenterer ikke en værdi for producenterne i produktionen. Der er ingen aktører i salgskæden, som umiddelbart har et incitament til at udbetale pant for den brugte engangsemballage. Hvis der skal sikres en mere effektiv indsamling og genanvendelse af engangsemballager, er det derfor nødvendigt at konstruere et system, som sikrer, at der altid er midler til at dække pantudbetalingen til forbrugerne. Dette vil effektivt kunne ske ved at delegere ansvaret for pantadministrationen til et centralt selskab, som sikrer, at butikkerne kan få refunderet den pant, de udbetaler til forbrugerne, uanset om emballagerne er købt i den pågældende butik eller ej. En sådan central pantadministration er etableret i de andre lande, som har pant- og retursystemer for engangsemballage, bl.a. Sverige og Norge.

På baggrund heraf kan det forventes, at der med hjemmel i loven vil kunne etableres et retursystem for engangsemballage, som kan sikre en langt højere ind-